

Een kort-opvang verhaal

chris.marchand@oranje.be

Voor dag en dauw

De familie Lanssens is die dag vroeg opgestaan. Ze moeten immers om 10 uur in het kortopvanghuis van Oranje zijn. Hun dochter van 19 is nog nooit ergens gaan logeren en de geplande kennismaking maakt hen allen een beetje onrustig. Hun huisarts heeft het hen aangepreerd. *“Jullie moeten dringend eens aan jullie zelf denken. Jullie Sarah is jullie oogappel maar vergt voortdurend zorg en aandacht. Een stapvakantie met de andere kinderen zoals jullie vroeger ooit deden, dat zou toch deugd-doend zijn!”*. Moeder weet dat hij gelijk heeft, haar man heeft het de laatste jaren zo druk gehad, hij moet er nodig es uit.

Tot hun verbazing blijkt het kortopvanghuis een ‘gewoon’ huis te zijn. Als ze aanbellen, wordt er bijna onmiddellijk open gedaan. Een breed grijnzende man van halfweg de dertig doet open. Het is Oscar, hij vindt het fijn om mensen te ontvangen en drentelt altijd rond in de gang zodat hij eerstes bij de voordeur is. Vanuit de keuken horen ze een stem *“Oscar, was dat de bel?”*. Een jonge vrouw, komt aangelopen, veegt haar natte handen af aan haar schort, en verontschuldigt zich. *“Sorry, ik was nog net aan de afwas bezig. Ik ben Lizzy en werk hier als begeleider. Peter, onze coördinator komt zo meteen. Maar komen jullie alvast binnen.”*

Voor de familie Lanssens het goed en wel beseft worden ze omringd door een groepje drukdoende mensen. Het is net het moment waarop de ontbijttafel afgeruimd wordt, de vaatwas gevuld en een aantal mensen zich klaar maken om naar de markt te gaan. Sarah is een beetje overdonderd. Ze blijft bij moeder aanleunen, maar lacht toch naar een meisje dat haar een hand komt geven. *“Ik ben Veerle, ik kom hier al héél lang. Iedere vakantie. Maar nu is mijn mama in de kliniek, voor 4 dagen! Mijne papa komt mij straks halen”*. Op dat moment komt Peter de woonkamer binnen.

“Ach, u bent er al! Komt U maar mee naar ons gesprekslokaaltje, daar is het wat rustiger om te praten.” En terwijl hij twee valiezen in de gang aan de kant schuift zodat iedereen vlot doorkan, vraagt hij aan Veerle of ze straks een verse kan koffie naar boven wil brengen. En of! Veerle haast zich meteen naar de keuken.

Wij zijn geen uitzondering...

“Nele van de sociale dienst is er al, jullie hebben al met elkaar getelefoneerd hé” informeert Peter. Vader bevestigt dit. Als iedereen rustig plaatsgenomen heeft en zijn kopje koffie kreeg, start het ‘intake’-gesprek.

Na een tijdje begint moeder zich wat te ontspannen. Ze beseft dat hun vraag voor een verblijf in het kortopvanghuis eigenlijk niet zo uitzonderlijk is. Blijkbaar doen veel ouders dat. De interesse voor al die kleine zaken die voor Sarah zo belangrijk zijn, treft haar en schept vertrouwen. Ze mag haar knuffeltje overal meenemen en 's avonds zullen ze een klein lichtje laten branden, net als thuis. Sarah heeft nogal moeite met sla eten en moet heel voorzichtig zijn met sausen of pikante gerechten. Maar ook dat is geen probleem. Overal wordt wel een mouw aangepast. Tegen het moment dat de rondleiding begint, is de sfeer gemoedelijk. Lizzy komt erbij en troont Sarah mee naar de spelletjeskast. In een hoekje van de kamer zit Oscar, hij speelt patience op de computer. *“Gelukkig is het hier nu wat rustiger”* lacht Lizzy, *“de anderen zijn met mijn collega naar de markt.”* En tegen Sarah zegt ze *“ze gaan fruit kopen, want deze namiddag maken we fruitbrochettes!”* In de veranda zitten twee mensen rustig naast elkaar. Ze scheuren kladblaadjes in 4, zodat ze als memo-blokje dienst kunnen doen. *“Wil je 't ook es proberen Sarah?”* Sarah gaat er even bijzitten. Lizzy plooit een blad in 2 en houdt vast terwijl Sarah scheurt. Samen lukt het al een beetje.

Da's toch even verschieten!

In een hoekje van de living zit Boris op de grond. Hij fladdert met zijn handen en draait voortdurend in het rond. Moeder had hem nog niet gezien en verschiets daar toch wel van. *“Zo'n zwakke jongen, gaat dat wel voor jullie hier?”* vraagt ze aan Peter. *“Ja hoor, Boris komt hier al zeker 5 jaar, telkens voor een periode van 10 dagen. Ook al kan hij niet lopen en niet spreken, toch is hij de lieveling van iedereen. Het heeft wel een tijdje geduurd voor wij aan mekaar gewoon waren, maar nu is het een plezier om hem hier te hebben.”* “En zijn er dan nooit problemen?” wil moeder weten, “want onze Sarah kan absoluut niet tegen ruzie”. *“Dat gebeurt natuurlijk wel es. Het samenleven met anderen is nooit helemaal zonder problemen. Bijvoorbeeld gisteren was er iemand heel boos omdat hij geen cola mocht drinken bij het middageten. In 't kortopvang kan dat alleen 's avonds bij het TV-kijken. Toen is hij uitgevlogen en even gaan afkoelen in de tuin. Gelukkig zijn onze begeleiders gewoon om met onverwachte situaties om te gaan. Ze vinden wel altijd een trucje om iemand te overhalen terug mee te doen.”*

Met gemengde gevoelens

Als de familie Lanssens terug in hun auto stapt, is het toch met wat gemengde gevoelens. Het bezoek is bijzonder goed meegevallen, dat niet. Het kortopvanghuis is een beetje als een hotel en Sarah ziet het precies wel zitten om daar een weekje met vakantie te gaan. Maar Veerle, waar ze vandaag zo goed mee opschoot, zal er dan wel niet zijn. Wat als de groep te druk is, zal Sarah dan wel durven vragen om even op haar kamer in haar boekjes te kijken? En die Lizzy ging zo vlot om met Sarah, maar zal ze dat van een mannelijke begeleider ook aanvaarden? Ook al zijn er zoveel antwoorden gegeven, toch blijven er nog zoveel vragen! Maar vader zegt *“Het zal allemaal veel duidelijker zijn na het kennismakingsweekend. Als dat niet meevalt, kunnen we nog altijd verder zien...”*

Tien dingen tegelijk

Veerle, die daarnet nog het nieuwe meisje Sarah hartelijk begroette, loopt er nu een beetje gespannen bij, haar papa kan immers elk moment komen. Ze blijft maar rond Lizzy dribbelen die druk in de weer is met het middageten. Net op 't moment dat de pa van Veerle aanbelt, komt ook het groepje van de markt binnengestormd! Enthousiast en overladen met zakken fruit en groenten, en ook een bakje perkplantjes voor in de tuin. In een wip ligt het aanrecht vol. Lizzy brengt eerst wat orde op zaken: *“Jassen aan de kapstok, Oscar mag al aan zijn taakje beginnen en de tafel dekken, en de anderen kunnen even rustig op hun kamer of in de zetel wachten tot het eten klaar is. Nee, Pieter, je wacht best nog met je sigaretje te roken tot na het eten, en ja, het fruit mag in de mand.”* Dan wendt ze zich tot de pa van Veerle. *“Komt u maar even mee naar de veranda, dan kunnen we nog even samen zitten, mijn collega Christ komt zo, hij zal straks wel zorgen dat het eten op tafel komt”.*

Samen slapen: toch een beetje moeilijk

Vader heeft Veerle 2 dagen geleden al aan de telefoon gehad, net na de operatie van zijn vrouw, maar is toch blij nog even te kunnen praten. Veerle zit erbij met een dubbel gevoel. Aan de ene kant is ze dolblij dat ze naar haar mama kan, maar aan de andere kant moet ze nu zaterdag de fuif van de clubwerking missen. En ze danst zo graag!

Lizzy vertelt dat het de eerste 2 nachten een beetje moeilijk was voor Veerle. Toen sliep ze op de kamer met een wat bemoeizuchtige vrouw. Veerle was echt niet op haar gemak en sliep slecht. *“Het was zeer goed van Veerle om dat aan ons te komen vertellen”* knikt Lizzy *“We hebben er voor gezorgd dat Veerle wat vroeger ging slapen, zodat ze wat rust kon inhalen. En we hebben die andere vrouw uitgelegd dat zij niet voor Veerle moest zorgen, dat de begeleiding dit wel doet. Op die manier kon ruzie vermeden worden.”* Vader is ook verwonderd te horen dat Veerle zo goed helpt bij de huishoudelijke taakjes. Thuis laat ze zich

makkelijk bedienen. *“Het zou voor mama een hele hulp zijn als je haar een beetje zou helpen, zeker nu ze pas uit het ziekenhuis is”.* Veerle is tot alles bereid. *“Alleen niet afwassen papa, dat vind ik vies!”*

Vader wil onmiddellijk een nieuw verblijf vastleggen. *“Sedert onze Veerle niet meer naar school gaat, heeft ze vooral contact met onze vrienden en natuurlijk ook met de familie. Maar ja dat zijn meestal mensen van onze leeftijd hé. Hier maakt Veerle nieuwe vrienden. En dat is goed voor haar. Ze is al veel minder verlegen”.*

Lizzy haalt er de agenda bij en kijkt of er over 2 weken in het weekend nog een plaatsje vrij is. Het is even zoeken, want *“Op een jongenskamer kunnen we je niet leggen hé!”* lacht ze. Uiteindelijk kan Veerle komen van zaterdagavond tot maandagavond. *“Dan kan je nog net mee naar de clubwerking, ik denk dat het die avond karaoke is”.* Meer hoeft Veerle alvast niet te weten, ze ziet het 100% zitten. Als vader met de valies in de ene hand, en zijn dochter aan de andere naar zijn auto terugloopt, geeft hij haar zo'n klein kneepje in de hand. *“Ben ik blij dat mijn keppe weer thuis is”.* Veerle straalt!

En even was het rustig

Na het middageten is het even rustig in het kortopvanghuis. De meeste 'gasten' zijn gaan rusten op hun kamer, luisteren naar de radio of doen een tukje. Pieter niet, hij zet zich buiten op terras en geniet van zijn sigaretje.

De begeleiders zetten zich aan tafel bij Lizzy die Boris eten geeft. Hij kan niet goed tegen de drukte en het is een gewoonte geworden om hem iets later dan de anderen zijn middageten te geven. Bij een straffe pot koffie overleggen ze wat die namiddag te doen staat.

Over grenzen

De zomer is nog lang en het is elke dag plannen en bijsturen om elk kind, elke volwassene die voor enige tijd in ons kortopvanghuis wil verblijven, de nodige zorg en begeleiding te geven.

Door gezinnen af en toe te ontlasten of te ondersteunen, blijft het mogelijk om mensen met een handicap thuis in hun natuurlijk milieu te blijven opvangen. Veel ouders gaan immers over grenzen, zijn bereid voor hun zorgkinderen alles over te hebben, ook hun gezondheid. Een goede uitbouw van een ondersteunend netwerk waarbij de zorg gedeeld kan worden is dus een must. Daar wil Oranje zijn schouders onder zetten.

Hebt u vragen?

U kunt steeds terecht bij **Peter Meeus**, coördinator van het kortopvanghuis.

Nieuw adres!

Fort Lapin 23, 8000 Brugge.

Tel: 050 33 05 17 (onveranderd!)

Email: kortopvang@oranje.be

Of u kunt contact opnemen met onze **sociale dienst**:

Kartuizerstraat 51, 8310 St-Kruis - Brugge

Tel: 050 341 341

Email: sociale.dienst@oranje.be

Meer informatie over ons kortopvanghuis vindt u op onze website: **www.oranje.be**